

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 307/2016
07.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога, у саизвршилаштву, из члана 246. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адвоката С.Ш. из Б., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Прокупљу К.бр.53/14 од 14.12.2015.године и Кв.бр.150/15 од 18.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адвоката С.Ш., па се укидају правноснажна решења Вишег суда у Прокупљу К.бр.53/14 од 14.12.2015. године и Кв.бр.150/15 од 18.01.2016. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Првостепеним решењем председника већа Вишег суда у Прокупљу К.бр.53/14 од 14.12.2015. године, наложено је рачуноводству Вишег суда у Прокупљу да из буџетских средстава Републике Србије, изабраном браниоцу окривљеног И.С., адвокату С.Ш., са канцеларијом у Б. у улици ..., на име трошкова кривичног поступка у предмету К.бр.53/14, исплати износ од 340.500,00 динара на означени текући рачун браниоца, с тим да се исплата има извршити у року од 60 дана од дана правноснажности тог решења.

Другостепеним решењем већа Вишег суда у Прокупљу Кв.бр.150/15 од 18.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених И.С. и Р.М., адвоката С.Ш., изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу К.бр.53/14 од 14.12.2015. године.

Бранилац окр. И.С., адв. С.Ш., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона- члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се побијана решења укину и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да се решења

преиначе тако што ће се у целости усвојити захтев адв. С.Ш. за наплату награде и накнаде трошкова за рад адвоката у предметном кривичном поступку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.С. је основан.

Из списка предмета утврђује се да је првостепена пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.53/14 од 30.01.2015. године, којом су окривљени И.С. и Р.М. оглашени кривим као саизвршиоци за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика (КЗ), другостепеном пресудом Апелационог суда у Нишу 19Кж1 бр. 70/15 од 06.04.2015. године у односу на окр. И.С. преиначена и овај окривљени ослобођен од оптужбе за наведено кривично дело, те одлучено, у складу са одредбом члана 265. став 1. ЗКП, да у односу на њега трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, након чега је изабрани бранилац окривљених, адв. С.Ш., поднео захтев-трошковник од 16.07.2015. године за накнаду трошкова поступка у односу на окр. И.С., у укупном износу од 902.200,00 динара.

Одлучујући о наведеном захтеву, Виши суд у Прокупљу је побијаним првостепеним решењем, на име награде браниоца за одбрану окр. И.С. одредио трошкове у износу од 340.500,00 динара, са образложењем да је тај износ, на име признатих трошкова награде браниоцу за састав поднесака и одбране на главном претресу и у жалбеном поступку (ближе означених у побијаном решењу), одређен имајући у виду Тарифни број 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, умањен за 50%, јер је адв. С.Ш. у својству изабраног браниоца заступао двојицу окривљених од којих је један оглашен кривим, а други ослобођен од оптужбе, које становиште је као правилно прихватило другостепено веће тог суда и одбило као неосновану жалбу браниоца окр. И.С. изјављену против првостепеног решења.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, основано бранилац окр. И.С. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима, погрешном применом Тарифног броја 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и умањењем без основа, за 50% накнаде трошкова поступка окр. И.С., који се односе на награду браниоца за одбрану овог окривљеног, повређен кривични закон, с тим да се бранилац окривљеног позива на општу одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не опредељујући да се ради о повреди закона у смислу члана 441. став 4. ЗКП.

Повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП постоји ако је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио законске одредбе, као и ако је

погрешно изрекао или није изрекао одлуку о ослобађању окривљеног од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка.

Када је реч о награди браниоца којег је окривљени сам изабрао и пуномоћјем овластио (члан 75. ЗКП), висина трошкова окривљеног по том основу, сходно одредби члана 23. став 1. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ бр. 31/2011), одређује се према тарифи коју доноси Адвокатска комора Србије.

Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/2012) важећом у време доношења побијаних решења, и то Тарифним бројем 7. на који се позива првостепени суд у побијаном првостепеном решењу, предвиђено је увећање награде браниоца у случају одбране више окривљених, на начин да се за сваку предузету радњу награда додатно увећава за 50% за другог и за сваког наредног окривљеног, а ни једном одредбом наведене Тарифе нити другим прописом није предвиђена могућност да награда изабраног браниоца, у случају одбране више окривљених, буде умањена у неком одређеном проценту у зависности од исхода кривичног поступка у односу на појединог окривљеног.

Различит исход поступка у односу на поједине од више окривљених који имају заједничког браниоца, разлог је за одвајање процесних радњи, када је то могуће, које су предузете у односу на појединог окривљеног, ради примене, у односу на сваког од њих, одговарајућих прописа за одређивање обвезника плаћања трошкова кривичног поступка и висине истих.

Следствено реченом, побијаним решењима, паушалним умањењем награде изабраног браниоца за окр. И.С. који је ослобођен од оптужбе, услед везивања одлуке о његовим трошковима за исход поступка у односу на саокривљеног у истом предмету, а за које нема основа у одредбама Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, на чију примену се позивају првостепени и другостепени суд, повређен је закон у смислу одредбе члана 441. став 4. ЗКП.

Због наведене повреде закона, на коју се основано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је усвојио захтев и на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је укинуо правноснажна решења Вишег суда у Прокупљу К.бр.53/14 од 14.12.2015. године и Кв.бр.150/15 од 18.01.2016. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање у првом степену, приликом којег ће суд имати у виду примедбе изнете у овој пресуди и донети нову, правилну и на закону засновану одлуку.

**Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.**